DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1984. SZEPTEMBER

ÁRA: 6.50 FT

Májusi számunkban jelent meg a TRIÁL játékpályázata, amelyen 494 gyerek vett részt. A feladatok megoldása nem volt könnyű, mégis sok gyereknek sikerült. Bemutatunk néhányat a díjnyertes munkákból.

Nekem nagyon tetszett Bükkösi Krisztián munkája, mert a legkedvesebb játékát saját maga készítette. A társasjáték címe *Hegyre föl, völgybe le*. Különféle akadályokon át jutnak el a játékosok a magasleshez, ahonnan megfigyelhetik az erdei állatokat. A bocsok ki is próbálták a játékot, csuda izgalmas!

Cziboly Ádám varázsdobozt tervezett. Elképzelése szerint a doboz gombnyomásra zenélni kezd. Legfelül a kottát látjuk, a felső ablakban babák táncolnak, középen állatok mulatoznak, alul pedig a pontos időt mutatja.

Liktor Gábor űrvárost tervezett, Kertész Lívia a legkedvesebb játékát rajzolta le.

A TRIÁL 68 gyereket jutalmazott munkájáért játékkal. Mindenkinek köszönjük a beküldött rajzot; szép munkákkal gazdagodott a Dörmögő képtár!

BÜKKÖSI KRISZTIÁN, 7 éves, Budapest

Júliusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:

A mértani formák közül a *háromszögből színezhettetek ki legtöbbet*, összesen kilencet.

A képen látható tárgy neve: *mozsár*. Borsot törtek benne vagy száraz kenyeret morzsának.

Szerencsés nyerteseink:

Erdős Marci, Éliás Virág, Kardos Katalin, Kontratovics Edit, Majer Anna és Zsuzsi, Szabó Gergő, Szőllős Peti, Budapest — *Boda Ágnes*, Üllő — *Boda Tünde*, Kajdacs — *Bogáti Adrienn*, Szombathely — *Dobos Zoltán*, Almásneszmély — *Fehérvári Erika*, Bócsa — *Galler Ágnes*, Székesfehérvár — *Göcző Anita*, Százhalombatta — *Gyurján Ágnes*, Nyíregyháza — *Hajdú Tünde és Erika*, Halmaj — *Juhász Irén*, Aparhant — *Kicska Mónika*, Jánkmajtis — *Maizer Ágnes*, Bélapátfalva — *Miklósi László*, Pátroha — *Pócsay Antal*, Érd — *Szarka Jutka*, Sopron — *Szarka Szilvia*, Békéscsaba — *Szücsi Andrea*, Monor — *Tokaji Veronika*, Kisújszállás — *Urbán Tímea*, Nagykőrös — *Vékony Gábor*, Kismányok — *Witzl Roland*, Kurd — *Zaicsits Tímea*, Kimle.

*

Az Állatkerti séta című sorozatunk második „LEG" feladatának helyes megfejtését és a nyertesek névsorát októberi számunkban közöljük.

CZIBOLY ÁDÁM, 8 éves, Budapest

KERTÉSZ LÍVIA, 4 éves, Veszprém

LIKTOR GÁBOR, 6 éves, Ózd

Szeretettel üdvözöl mindnyájatokat:
Dörmögő Dömötör

MEGSÚGJUK, hogy ismét ajándékokat sorsoltunk a szerkesztőségben. Láttad *Zsákban a macska* című kifestőnket? Megfejtetted és beküldted a benne található rejtvényt? A megoldást 19 973 gyerek küldte be; 100 játékot sorsoltunk ki közöttük. Jó mulatást kíván a játékhoz a MŰTEX (55 játékot ajándékozott) és a SZERKESZTŐSÉG!

MADÁR ESZTER rajzai

SZEPTEMBER

Nappal még felmelegszik az idő, de éjszakánként hűvös van már. Meleg helyre húzódnak a bogarak, elbújnak a pókok. Lassan aludni készül a természet. Figyeljétek meg, hogyan változnak a fák, a bokrok színei!

ILUH ISTVÁN:

Őszül a nyár

A lomb pereg,
A nyár gyorsan őszül.
Rozsdásodik a rét,
Naponta sír az ég,
S földig törpül
A messzeség.
Fázik az ág,
Mérges-darázs a szél,
A fekete kontyú
Éjszakát
Ezüstözi a dér.

GÁRDONYI GÉZA:

UGRI meg BUGRI

Túl a rónán van egy nagy erdő. Abban él két mókus.

Az egyik neve: Ugri.

A másik neve: Bugri.

Ezek a mókusok testvérek volnának. Csakhogy... Mi történt? Én sem hinném, ha magam nem láttam volna.

Mikor az apjok, az öreg mókus meghalt, a temetés után Ugri beült az odúba és így szólt:

— Kedves öcsém, Bugri! Eredj el, keress magadnak más hajlékot! Én itt maradok.

— Adj legalább az útra egy-két bükkmakkot — mondotta Bugri szomorúan.

— Ej, édes öcsém — felelt Ugri —, nagy az erdő, sok a bükkfa. Szedegess az úton.

Azzal kihozott az apja kamarájából egy bükkmakkot, és jó étvággyal megebédelte ott az ajtó előtt.

Az öccsének egy falatot sem adott.

Bugri szomorúan pillantott a bükkmakk eldobott héjára, és elindult nagy búsan a vadon erdőbe, hogy hajlékot keressen.

Az első odút egy tölgyfán találta.

Megörvendett az odúnak. Vígan futott föl a fára. De amint bekukkantott a mélyébe, kiszólt onnan a sárga szemű fülesbagoly:

— Ihi-uhu hókusz-pókusz.
Mit akarsz itt Bugri-mókus?

— Csak jó napot kívánok neked, bagoly ténsasszony — felelte Bugri ijedten.

Azzal odább ugrott.

És keresgélt tovább.

Nemsokára lelt egy másik odút.

Ennek is igen megörvendett.

Ahogy betekint, az odúból a kígyó zavarta vissza:

— Szikra csípje meg a lábad,
Elmenj innen, mert megváglak!

Bugri egy pillanat alatt elszökemlett onnan is.

Egy harmadik odúból meg a sündisznó sziszegett rája:

— Nini, hát kend itt mit kémlel?
Majd megbököm a tüskémmel!

Bugri egy pillanat alatt elszökemlett onnan is.

A következő helyen meg jóformán félig se mászott fel a fára, a vadgalamb nekiesett a párjával, és úgy összecsipkedte a szegény mókust, hogy azt sem tudta, melyik lábára sántítson.

Nagyon búsult a kis mókus.

— Hiába járom az erdőt — szólott búsan. — Nincs itt üres lakás sehol. Mi lesz belőlem? Eső megver. Szél megfúj. Aztán meg majd jönnek a téli fagyok: gyönge kis bundámban bizony megvesz az isten hidege.

Hát, amint így töprenkedik a faágon, egyszer csak kidugja a fejét a kéreg alól egy szarvasbogár.

— Jó napot, mókus úr — köszön Bugrinak tisztelettel —, miben fő a feje?

— Nagy az én bajom, kedves szarvasbogár pajtás — feleli a mókus. — Vándorúton vagyok. Hajlékot keresek. De hiába! Felkutattam már a környéken minden zegetzugot, az egész erdőben sehol nincs üres odú.

— Bizony — felelte a szarvasbogár —, sok a lakó az erdőben, hanem azért, ha dolgozni nem restell, mókus uram, ajánlok én szívesen egy alkalmas odút.

— Előre is köszönöm — felelte a mókus —, mondhatom, nagyon jót cselekszik velem.

— Hát csak jöjjön utánam — mondotta a szarvasbogár.

Azzal szétnyitotta a szárnyait és repült, repült jóságos dongással sok fatörzs között, lombokon keresztül, míg végre elérkezett egy öreg tölgyfához.

A mókus mindenütt követte a szarvasbogarat és bizony jól kimelegedett, de azért csaknem egyszerre ért oda a bogárral.

— No — szólott a szarvasbogár —, itt tessék dolgozni. Olyan pompás odút készíthet itt, hogy egy kis mackó is ellakhatnék benne.

Azzal be sem várta a mókus köszönetét, csak szétnyitotta ismét a szárnyait, már fönt járt a levegőben, mikor ennyit mondott:

— Jó napot!

És tovább repült a vadcseresznye fára.

A mókus örvendezve szaggatta le a fatörzs öreg kérgét. Alatta meglelte az odúnak alkalmas helyet.

Addig kaparta, addig rágta, amíg csakugyan kényelmes, jó lakást készített magának.

Persze hetekig tartott, amíg mindent rendbe szedett a lakásban. Mert az ágyat, polcot, ajtót mind egymaga mesterkedte. Hanem aztán nagy is volt a gyönyörűsége, mikor az első zsák mogyorót beszállította a kamarába.

— Nem félek most már — szólott elégedetten Bugri. — Jöhet a hó, az eső, a szél, de még a téli nagy hideg is. — És késő őszig hordta befelé szorgalmasan a télre valót.

Hát Ugri mit mívelt ezalatt?

Bizony nem dolgozott Ugri semmit. Még arra is rest volt, hogy eljárt volna a szomszéd völgybe, a diófákra, hogy ott ebédeljen. Egész nyáron, egész őszön át otthon lebzselt. Azt fogyasztotta, amit az apja hagyott neki a kamarában. Mindennap jól beebédelt, vacsorázott. Nagyokat heverészett. Esténként pedig, mikor a tücskök nótázásba fogtak, táncolt is veszekedettül. Utána pedig, mikor elfáradt, kiült a faágakra, a hajlék elé, és vígan szimmantgatta a virágok illatát.

Még csak arra sem gondolt, hogy rozzant a bejárat. Meg kellene igazítani. Lassanként aztán megromlott az úgy, hogy mikor az odúban bent feküdt, azt érezte, künn heverészik a szabad ég alatt. De hát:

— Ráérünk még arra — mondogatta —, hol van még a tél.

Közben aztán észrevétlenül elmúlt a nyár. A zöld erdő egyszerre átváltozott sárga erdővé. Utána a falevelek elbúcsúztak az ágaktól. A hideg szél lerohant a havasok tetejéről és haragos zúgással rázta le a fáknak megmaradt lombjait.

Az odú ajtaját is megtépázta.

Akkor szállta meg csak a félelem Ugrit.

— Jaj, istenem — szólott —, itt a tél a nyakamon. És én még nem dolgoztam és nem is gyűjtöttem semmit.

Szaladgált, kapkodott jobbra-balra, először is ennivaló után. De már akkor a makkot, mogyorót fölfalták a vaddisznók. A diót pedig betakarította a borz. Ami kis hulladék maradt volna még a földön a haraszt között, azt a hó egy éjjel vastagon betakarta.

A mókus ínségbe jutott.

Behúzódott a legbelső rejtekszobába, és ott bánkódott a nyomorúsága fölött.

Csakhogy a téli szél ott sem hagyott neki nyugtot. Besuhogott a gondozatlan ajtajú odún, és megcsipkedte kegyetlen hidegével Ugri úr bundáját.

Ekkor jutott eszébe az öccse.

— Vajon mi lett az öcsémből? Hátha van annak jó meleg hajléka? És talán tele is a kamrája.

Azután sóhajtott:

— Bizony rosszul bántam vele — gondolta könnyezve —, de annak mindig jó szíve volt. Talán megkönyörül most is rajtam.

Éhesen és dideregve nekiindult a zúzmarás erdőnek. Sehol egy falevél. Sehol egy bogár. Sehol egy pillangó. Csak a vaddisznó turkál a hóban, s a varjak kárognak a száraz faágakon.

Bekopog az első odún, amelyet útjában talál.

Kopog erősebben.

Semmi felelet.

A füles bagoly fölébred a sok kopogásra, és mérgesen kirobban. Megcsapkodja szárnyával, megcsipkedi a szájával:

— Adta kóborló mókusa!
Kendnek ide semmi jussa!
Mit zavar itt ilyen-olyan,
az én csöndes lakásomban?

Megy odább a nyomorult mókus. A foga vacog, keze reszket. Lába fázik a hidegben. A fülei majd lefagynak.

Bezörget a másik odún.

Nem felel senki.

Zörget, zörget sokáig.

— Ki az? — szól a kígyó az álmot kidörzsölve a szeméből. — Ki mer engem háborgatni tavasz előtt?

— Kérem alássan — kiabál be Ugri —, nem lakik itt egy Bugri nevű mókus?

— Micsoda — szól mérgesen a kígyó —, hát tudakozóhely az én házam? Vagy rendőrség?

Azzal kiugrik és akkorát csíp a mókus lábaszárán, hogy Ugri visítva menekül onnan.

KOLTAI ÉVA rajzai

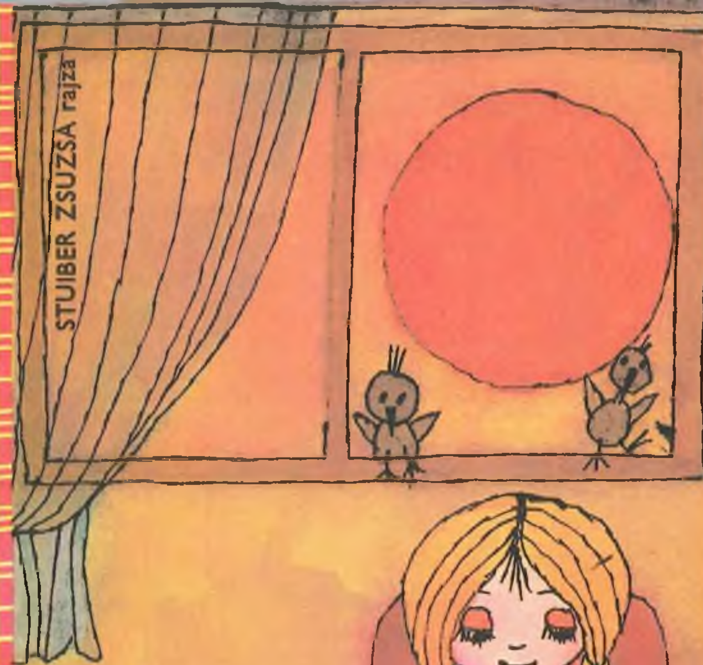
Megy dideregve és éhezve tovább.
Megint talál egy odút.
Itt már fél.
Vajon be merjen-e kopogtatni?
Aggodalmasan járkál le és föl a bejárat előtt.
— Megvárom az éjszakát — gondolja.
A csikorgós hidegben aztán bátorságot szed mégis: bekukucskál a hasadékon.
Odabenn sötét van.
Kinyitja a zárat, hogy beljebb nézhessen. De hirtelen megcsúszik a lába és zsupsz! bepottyan az odúba.
Az odú a sündisznó odúja volt.

A sündisznó nehéz álomban, összekuporodva feküdt a lakása mélyén. Égnek állott minden tüskéje. Jaj, az Ugri most megjárta: ezer tüske is szúródott egyszerre az oldalába. Alig tudott kimászni az odúból. Még szerencse, hogy a tüskésdisznó föl nem ébredt, mert még több szúrást kapott volna.

Végre hetekig való keserves kóborlás után ráakadt az öccse hajlékára.

Kopogtatott alázatosan.
— Ki az? — kérdezte Bugri.
Rögtön megismerte az öccse hangját.
— Én vagyok, a te szerencsétlen bátyád: Ugri.
Bugri gyorsan kinyitotta az ajtót, és a nyakába borult a bátyjának.
— Isten hozott, kedves bátyám. No, szép tőled, hogy végre meglátogatsz.
— Hát nem haragszol rám? — kérdezte Ugri sírva.
— Hogy haragudnék már, amikor látom, micsoda siralmas állapotban vagy. Beteg voltál, édes bátyám? No, gyere beljebb. Feküdj le a meleg taplódíványra. Takard be a lábadat a mohapaplanommal. Aztán egyél is valamit, mert látom, éhes vagy. És majd, ha jóllaktál, megpihentél, mondd el sorjában, mi történt veled.

Hogy miképpen beszélte el Ugri mókus az öccsének a nyomorúságba jutását, azt már én nem tudom. Hanem azt láttam, egy hét múlva, hogyan sietett haza egyik zúzmarás fáról a másikra ugrálva. Pedig ugyancsak meg volt terhelve. Egy ajtónak való fenyődeszkát cipelt. Meg egy meleg mohapokrócot. Meg egy zsák mogyorót.

KÁROLYI AMY:

Arany ablak

Nyugvó nap fényét
őrzi az ablak.
Kisleány olvas
háttal a napnak.

Leckét betűzget,
szókat tagolgat:
a betűk szóvá
összefonódnak.

Szavakból mese
szövődik lassan,
kisleány olvas
arany ablakban.

Ébresztő! Már te is iskolás vagy!

Figyeld meg, mit csinál a maci, mielőtt iskolába indul! Mi lenne a képek helyes sorrendje? Számozással vagy pöttyökkel jelöld a képek alatt! Hány képen tesz a maci olyat, amit te is ugyanígy teszel reggelenként? Karikázd be színes ceruzával ezeket a képeket!

HELYES ? HELYTELEN ?

RÁKOSY ANIKÓ rajzai

Melyik macit dicsérnéd meg? Többet is találtál? Színezd ki őket! Rajzolj a virágládába annyi virágot, ahány maci helyesen, iskolás módjára viselkedik!

ANNE GEELHAAR:

A szüret

Volt egyszer egy barátságtalan, szürke cickány. Dombon lakott egy házikóban, onnan járt vadászni, és mindent megevett, ami csak útjába került.

Egy napon kedve támadt valami édes csemegére.

A nyár melege pirosra érlelte a bogyókat, a diót, az almát, a körtét meg a szőlőt; a kertekben vidáman lengedezett az őszi szél. Megcibálta a fákat, bokrokat, hogy csak úgy potyogott róluk a sok gyümölcs.

A cickány vette a kiskocsiját és uccu neki, elindult a dombról lefelé, a kertekhez.

Odalent mindent összehordott, amit csak talált; ne maradjon itt másnak semmi!

Amikor jól megtelt a kiskocsi, indulni akart vele. De nehéz volt ám a kocsi, és a dombra meredek út vezetett.

— Megtoljuk! — huppant le a mókus a fáról. A fűből előugrándozott a béka, a bokorból a nyúl, és a sün is előtipegett a káposztásból. Valamennyien segíteni akartak.

A cickány rájuk mordult: — Magam is elboldogulok! — Félt, hogy az állatok részt kérnek a gyümölcsből.

Csak húzta, húzta a kocsiját.

De a dombra vezető út meredek volt, a kocsi pedig nehéz. A cickány hiába erőlködött, a kocsi egyszercsak nekiiramodott, és visszagurult a lejtőn.

Odaugráltak, odatotyogtak erre az állatok, fogták, és jól megtolták a kocsit: — HÓ-RUKK! — Egykettőre ott is állt már a ház előtt.

A cickány döbbenten kérdezte: — Miért segítettetek?

— Láttuk, hogy nem bírsz vele egyedül! — felelték az állatok, és indulni akartak.

Elszégyellte magát erre a barátságtalan, szürke cickány. Tüstént asztalt terített, és jószívvel megvendégelt mindenkit.

A béka örömében a patakhoz ugrándozott, italt hozott, és csaptak együtt olyan mulatságot, hogy máig is szívesen emlegetik, ha találkoznak.

Fordította: KUN MAGDA

SOMORJAI ÉVA rajza

Mi terem a kertedben?

Anyuka vendégeket vár ebédre. Azt kéri tőled, hogy menj a kertbe, és szedj tele két kosarat zöldséggel, gyümölccsel. Itt látod a kosarakat is. A **bal oldali** kosárba **csak a zöldségeket** szedd, a **jobb oldaliba csak a gyümölcsöket!** (Rajzold bele őket, vagy húzz vonalakat a zöldségektől az egyik kosárhoz, a gyümölcsöktől a másikhoz!) Melyik kosárba mi kerül?

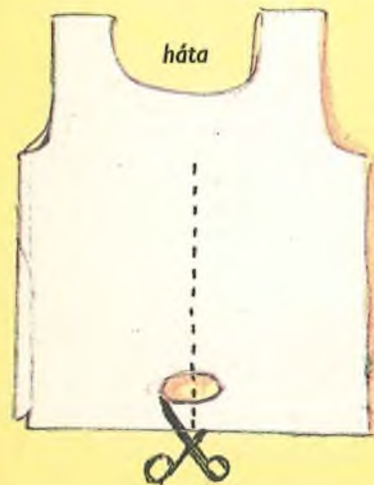
K. M.

SOMORJAI ÉVA rajza

Eldobókötény

Ha most ismerkedsz a festés, gyurmázás örömeivel, jó hasznát veheted a köténynek. Magad is elkészítheted, ha van a háznál egy nagyobb műanyag zacskó.

Tartsd a zacskót aljával felfelé és vágj rajta nyílásokat úgy, ahogy képünkön a szaggatott vonalak mutatják. Ha kész, fordítsd meg! Vágj függőleges hasítékot a háta közepéig; így könnyebben belebújhatsz!

Használat után a kötényt akár el is dobhatod, hiszen ugyanilyen könnyen készíthetsz helyette másikat.

SÓTI KLÁRA terve és rajza

TŰZ! TŰZ! TŰZ! (Labdajáték 5-12 gyerek részére)

A labdát a földrerajzolt körbe vagy kisebb mélyedésbe helyezik. Minden játékos egy-egy vadállat nevét kapja, pl. farkas, róka, szarvas stb. Ezután körbeállják a labdát, feléje nyújtják a kezüket és várnak. A játékvezető egyszercsak azt kiáltja:

TŰZ! TŰZ! TŰZ! SZARVAS!

A „szarvas" felkapja a labdát, és igyekszik eltalálni a menekülő játékosok valamelyikét. Akit eltaláltak, kiáll a játékból. A többiek ismét a labda köré gyűlnek, és várják a játékvezető újabb kiáltását — most már egy másik vadállat nevével. Így folytatódik a játék mindaddig, amíg végül már csak egy játékos marad. Ő a győztes!

GAZDA KLÁRA gyűjtése
a romániai Küküllő megyéből.

SZÁVAY EDIT rajza

KI KOPOG?

Valaki kopogtat az ajtón.
— Ki kopog?
— Az Ünnep!
(— Nahát!)
— Tessék bejönni, kedves Ünnep!
(— Egy élő ünnep! Mindjárt belép!
Itt van!)
— Jónapot kívánok a házigazdáknak!
— Jónapot kívánunk a vendégnek!
(— Hogy libeg-lobog!)
— Ide rajzolom az Ünnepet
azoknak, akik még nem találkoztak vele:

Egyszerre hasonlít
egy gyertyára, egy karácsonyfára
és egy születésnapi tortára.

Megilletődötten üldögélünk:
Eljött hozzánk az Ünnep.
— Dehát milyen ünnep van ma?
Karácsony?
Évnyitó?
Vasárnap?
Pedagógusnap?
— Egyik sem.
(— Akkor miért?)
— Lehet, hogy eltévedt, kedves Ünnep?
— Lehet, hogy tévedésből
kopogtatott be hozzánk?
— Ó nem, tévedés kizárva.
Nekem itt dolgom van.
(— Ti értitek ezt? Dolga van velünk,
egy közönséges hétköznapon!)
Örömünkben olyan szép
csipketerítőket vágunk,
mint még soha.
Andi hármat csinál:

A rojtosat édesapjának,
a cakkosat édesanyjának,
a nevetőset a kistestvérének.

Az Ünnep biztosan jól érzi magát,
mert egész nap velünk marad.
Délután, amikor jönnek a szülők,
hozzánk csatlakozik, és hazakísér.
Anya és Apa zavarban vannak:
— Milyen ünnep lehet ma?
Születésnap?
Névnap?
Házassági évforduló?
— Nem, nem. Nem felejtettünk el semmit.
— Közönséges hétköznap van.
Bejön az Ünnep az otthonunkba,
és az asztalunkhoz ül.
Anya és Apa vacsorát készít.
A gyerekek gondosabban terítenek,
mint máskor.
Nem értjük, miért,
de muzsikál a kedvünk,
mintha ünnep lenne.

Még a halak is fürgébben úszkálnak
az akváriumban, és a pintyőkék is
vidámabban fütyörésznek a ketrecben.

Olyan kedvesek,
figyelmesek,
türelmesek,
udvariasak,
szolgálatkészek vagyunk,
mintha nem is mi lennénk azok.
— Maradj velünk, Ünnep,
hogy ezentúl minden napunk
ilyen legyen!
Ne csak karácsonykor,
ne csak születésnapkor,
ne csak házassági évfordulón
örüljünk egymásnak!
— Rendben van — bólint Ünnep.
— Veletek maradok, ha valóban
így akarjátok,
s akkor minden nap egy-egy ünnep lehet:
a család ünnepe.
— Minden nap? Nem sok a jóból?

— Üsse kő, legyen minden másnap!

DÖBRENTEY ILDIKÓ

DR. HOLDAS SÁNDOR: # Levegőt a kis vízilónak!

Az állatkerti Elefántház belsejében sűrű pára gomolyog. A nagy házban, amely az elefántok és orrszarvúak mellett a vízilovaknak is otthont ad, még a téli hidegben is kellemes meleg van. A nagy medencében, ahol az ormótlan testű víziló-mama fürdik, egyre apad a víz. — Vajon szándékosan eresztik ki a medencéből a vizet? — érdeklődnek a látogatók. Hamarosan megtudják, hogy *Tücsök*, a víziló-mama anyai örömök elé néz; kicsinye lesz. Ilyenkor pedig nem lehet mély víz a medencében.

SÓTI KLÁRA rajza

A víziló-gyerek a vízben születik ugyan, de ha nem jutna nyomban levegőhöz, úgy elsüllyedne a vízben, mint egy kődarab. Ezt azonban a víziló-mama is tudja. Ezért a kis víziló megszületése után azonnal a kicsi hasa alá dugja hatalmas fejét, és jókorát lendít az apróságon. Akkora ez a lendítés, hogy a kis víziló szinte kirepül a vízből, aztán nagy csobbanással újra lemerül. De tüdeje akkor már tele van az éltető levegővel és kibírja addig, amíg újra a víz felszínére kerül. A mama az első percekben állandóan figyeli kölykét, és óriási fejének gyengéd lökdösésével többször is a víz tetejére segíti, ha szükség van rá. Amikor a kis víziló már szabályosan lélegzik, és elég biztosan fekszik a víz tetején, akkor megnyugszik az anyja és szopni engedi őt.

Mindehhez azért van szükség sekély vízre, mert abban a kicsi nem süllyedhet le, nem sodródhat messzire; az anyja pedig biztosabban férkőzhet alája a fejével.

Hazájában, ahol a víziló szabadon úszkál a folyóban, ugyancsak a lejtős, sekély vizű partokra húzódik, amikor kicsinye születését várja. A Nílus partjain nagy csapatokban élnek a vízilovak, közöttük mindig szép számmal hancúroznak a kicsinyek is. A mamák még a legnagyobb csapatokban sem tévesztik szem elől a saját kicsinyüket, és veszély esetén hangos bődüléssel hívják magukhoz.

*

Állatkerti séta című sorozatunkban csaknem mindig találtok feladatot. A júniusi feladat helyes megfejtése: *a strucc a legnagyobb* a képen látható három madár közül.

A budapesti állatkertben elhelyezett ládánkba 867 gyerek dobta be a helyes megfejtést. Ezek közül sorsoltuk ki annak a tíz gyereknek a nevét, aki ajándékot kap.

DOBNER KRISZTINA, PÁNDI MÁRK, TÓTH KATALIN, TÓTH KRISZTINA, ZOMBORI ZITA, Budapest — *BIRINYI GÁBOR,* Hőgyész — *KOROM KRISZTINA,* Poroszló — *KOVÁCS ZOLTÁN,* Kapuvár — *PIROS TIBOR,* Pécs — *VÁRHELYI MIKLÓS,* Tárnok.

KOLTAI ÉVA rajza

Bújócskáznak a gyerekek. Ez a kisfiú a hunyó, keresi a társait. Hányan bújtak el? Rajzolj Dörmögőnek annyi karikát, ahány rejtőző gyereket sikerült észrevenned!

*

Találós kérdés: Melyik ember viszi iskolába a gyerekeket?

Mondóka

Egy — ösvényt küld a hegy,
Kettő — nyerget küld a felhő,
Három — lendülsz fecskeszárnyon,
Négy — szelek útján mégy,
Öt — kaput nyit a köd,
Hat — bebocsát a nap,
Hét — fényből sző mesét,
Nyolc — visszalovagolsz,
Kilenc — ide sietsz,
Tíz — viszel engem is!

(Bihari gyermekmondókák, gyűjtötte FARAGÓ JÓZSEF és FÁBIÁN IMRE)

Tudod-e, mit látsz a képen?

foto: HORVÁTH ZOLTÁN

Melyik út vezet a kijárathoz? Segíts a vakondnak a helyes utat megtalálni! Jelöld színes ceruzával!

MADÁR ESZTER rajzai

HA VAN KEDVED, RAJZOLJ VELÜNK! Pótold a rajzon a hiányzó vonalakat!

KOLTAI ÉVA rajza

GYÁRFÁS ENDRE:

DÖRMÖGŐÉK MADÁRIJESZTŐJE

Fanyarkás a szőlő nedve.
Várni kell még a szüretre.
Ám az éhes madárrajok
felbukkannak emitt-amott,
le-lecsapnak, lakmároznak...
Nagy gond ez a három bocsnak.

— Madárijesztő kell nekünk
— mondja Bori. — Fiúk, gyerünk,
akad otthon használt ruha,
aggassuk rá egy bábura!

Hazamennek, nekilátnak,
lyukas zsák, jó lesz kabátnak,
kartonlapból készül kalap,
a nyakkendő: selyemdarab.
Kobaktök a bábu feje,
egy-egy dió a két szeme.

— Vigyük csak ki a szőlőbe!
Minden madár retteg tőle,
meglátjátok — mondja Berci.
— Nem lesz kedvük szőlőt csenni!

F. GYŐRFFY ANNA rajzai

Ezt az oldalt te színezd ki!

Áll a báb a tőkék között;
szó, ami szó, jólöltözött!
Suhogva jön sok-sok madár,
kalapjára, vállára száll.
Így csivog a seregélynép:
— Látjátok, mily kedves, mily szép?
A rigók meg ráfelelnek:
— Sosem láttunk nála szebbet!

Berci morog, Marci dörmög:
— Nem rettegik az ijesztőt.
Túlontúl *szép* lett az árva,
ezért járnak csodájára.
— Megjártuk! — szól Bori s nevet,
s vele a két fiúgyerek
olyan csengőn-zengőn kacag,
hogy az egész madárcsapat
riadtan száll szerteszét.

Vissza többé nem is térnek.
Ki hinné, hogy így mentsék meg
szőlőjüket Berciék?!

F. GYŐRFFY ANNA rajza

Sárkánygyerek a Bábszínházba készül

— Játsszunk bábszínházat! — olvasta a Sárkánygyerek papája a tévéújságból.

— Játsszunk bábszínházat! — mondta a Sárkánygyerek mamája.

— Játsszunk bábszínházat! — kiáltották a Sárkányfejek. Jó hangosan. És bekapcsolták a tévét. Megnézték a műsort.

Aztán összetolták a székeket, ráterítettek egy pokrócot, s a

pokróc mögé bújtak. Ők voltak a színészek, a mackó meg a babák a nézőközönség. Elmagyarázták nekik, hogy a színházban mint illik viselkedni, merre kell nézni, mikor való tapsolni.

Először az EGYSZER EGY KIRÁLYFIT játszották el. A tollseprű volt a gazdag bíró lánya, a cirokseprű pedig a kosárkötő lánya. Milyen szépen énekeltek hozzá!

Aztán az ERDEI KUNYHÓ meséjét próbálták eljátszani. A mama lánykori fehér kesztyűjéből igazítottak szúnyogot, a papa zöld zoknijára két paplangombot varrtak — ez lett a béka. A nagypapa szőrös kucsmáját húzták a legkisebb sárkányfejre — így játszották el a medvét. Mekkorát nevettek, amikor összedőlt a kunyhó!

Ez a végét nem érő nagy nevetés azt is jelezte, hogy elfáradtak.

A kissárkány nehezen aludt el ezen az estén. Édesanyja könyvet emelt le a polcról. *Maskara* — ez volt a címe a könyvnek, és ez is a bábokról szólt.

— Aludj el szépen, kisfiam! Majd elmegyünk a bábszínházba.

— Az igaziba?

— Az igaziba. Pesten van az Állami Bábszínház, Pécsett meg a Bóbita. Gyakran autóbuszba ül az egész színház és elutaznak a kis falvakba is, hogy az ottani gyerekek is megnézhessék a Rókamesét vagy a Gullivert vagy a Micimackót.

— Jaj de jó, holnap autóbuszt fogok játszani, és én szállítom a királyfit, a medvét, a Diótörőt, Gullivert, a kosárfonólányt a nagymama falujába!

— Az jó lesz! — nevetett Édesanya —, és betakarta a fiát.

— Aludjál, hogy nagyra nőjjél! Ha már iskolás leszel, beléphetsz az iskolások bábcsoportjába. Te leszel a legszebb Süsü a bábfesztiválon!

— De anya, én Kicsinyuszi akarok lenni, nem Süsü!

És csak akkor aludt el, amikor anyja megnyugtatta, hogy ő lesz a legszebb Kicsinyuszi az iskolai bábegyüttesben.

EMLÉKEZTETŐ

szülőknek, nagyszülőknek

Folyóiratunk oldalszámozásának alapszíne (a dominóké) mindig azt mutatja, hogy milyen korú gyermekeknek ajánljuk írásainkat.

- ● Piros alapszín: 3—4 éveseknek;
- ● kék alapszín: 5—6 éveseknek;
- ● sárga alapszín: első osztályosoknak;
- ○ fehér alap: mindenkinek.

A szerkesztőség belső munkatársai:
Kun Magda olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező.

XXVIII. ÉVF. 9. SZÁM

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének gyermeklapja. Megjelenik havonta. Főszerkesztő: Záhonyi Ede. Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó V. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Dörmögő Dömötör szerkesztősége, Budapest, Pf. 112, 1502 Telefon: 668-457. Kiadóhivatal: Budapest VI., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a hírlapkézbesítő postahivataloknál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI 1900 Budapest V., József nádor tér 1.) közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a KH-215-96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 19,50, félévre 39,—, egész évre 78,— Ft.
84.0768 — Kossuth Nyomda, Budapest. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató.
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg, és nem küldjük vissza.

Index: 25.193
HU-ISSN 0230—1032

Az alma

Itt vagyunk a tónál végre!
Fiúk, ebédelni kéne!

–Nézd, az almád leesett!
–Megmosom, nem nagy eset

–Keresem, csak keresem,
de itt bizony nem lelem.

–Látom már, hogy hova lett
nézzétek csak, lába kelt!

MELLÉKLET, emeld ki a lapból!

Öltöztető

Kamilla és Kálmánka ikrek. Melyik közülük Kamilla? Melyik Kálmán? Vágd körül mindkét babát! A ruhákat, cipőket, fejrevalókat, játékokat is vágd körül! Válogasd külön azokat a darabokat, amelyeket biztosan Kamilla visel! Vajon hogy állna rajta a többi ruha? Talán nem is rosszul... Hát Kálmánon hogy állnának Kamilla ruhái?

Rajzolj mindkét gyereknek új ruhákat! Legyen változatos a színük, a formájuk, hiszen minden gyerekre más-más ruha illik!

Tervezte és rajzolta: KOLTAI ÉVA

